

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522206854
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1522206854.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská ul. č. 100/A, Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpený: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského ul. č. 3, Banská Bystrica, IČO: 36 648 892, proti žalovanému: I. Y., J. XX. XX. XXXX, G. V. W. Č. XX, G., zastúpený: Právna pomoc poškodeným, občianske združenie, so sídlom ul. Janka Kráľa č. 12, Lipany, IČO: 50 951 947 o zaplatenie istiny 1. 092, 37 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 25. septembra 2023, č. k. B5-24C/89/2022 - 195, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1. 092, 37 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 1. 083, 04 eur od 03. 11. 2020 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 517 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 217 ods. 1 C. s. p. a vecne tým, že mal dôkazmi procesného útoku preukázané, že medzi jednotlivými investormi, ktorí poskytli v prospech žalovaného peňažné prostriedky, a ktoré sa žalovaný zaviazal za zmluvne dohodnutých podmienok vrátiť spolu s dohodnutým úrokom z pôžičky a žalovaným, vznikol občianskoprávny vzťah podľa ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to vzťah fyzickej osoby ako veriteľa a fyzickej osoby ako dlžníka, a preto žalobca, na ktorého bola žalovaná pohľadávka postúpená, dôvodne požadoval zaviazat' žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny pozostávajúcej z neuhradenej istiny pôžičky vo výške 1. 083, 04 eur a neuhradených zmluvne dohodnutých úrokov vo výške 9, 33 eur. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 20Cdo/3334/2012, podľa ktorého zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, ktorou veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, t. j. veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu, ktorej podstatnými náležitosťami sú dohoda o prenechaní druhovo určených vecí, vrátenie vecí rovnakého druhu, dočasnosť prenechania, faktické odovzdanie veci dlžníkovi a obvykle aj doba splatnosti vrátenia, pričom veriteľ, ktorý sa súdne domáha voči dlžníkovi vrátenia požičaných peňazí, musí splniť dôkaznú povinnosť nielen o tom, že s dlžníkom v určitej dobe uzavrel zmluvu o pôžičke a že peniaze mali byť v dohodnutej dobe vrátené,

ale aj o tom, že tieto peniaze dlžníkovi skutočne požičal. V dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že mal za preukázané, že fyzické osoby - investori poskytli žalovanému prostredníctvom právneho predchodcu žalobcu, ako sprostredkovateľa, formou pôžičky finančné prostriedky v celkovej výške 2. 000 eur, z ktorej sumy žalovaný reálne zaplatil sumu 916, 96 eur, zostávajúcu časť požičaných peňažných prostriedkov neuhradil, v dôsledku čoho sa pôžička stala okamžite splatnou a stotožnil sa s právnou argumentáciou žalobcu, podloženou aj právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v rozhodnutí zo dňa 31. 01. 2019, sp. zn. 2Ndc/11/2018, spočívajúcou v tvrdení, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, nakoľko peňažné prostriedky poskytli žalovanému fyzické osoby identifikované v zmluve dátumom narodenia, rodným číslom a adresou trvalého pobytu, a preto pri právnom posúdení oprávnenosti nároku je potrebné postupovať podľa ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a nie podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv uzatvorených medzi subjektom podnikajúcim (právnickou osobou) a spotrebiteľom (fyzickou osobou). Uviedol, že medzi investormi a žalovaným teda vznikol občianskoprávny vzťah podľa ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, a nakoľko zmluvou o postúpení pohľadávok nadobudol predmetnú pohľadávku aj s príslušenstvom žalobcu, tak tento dôvodne požadoval zaviazat' žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny pozostávajúcej z neuhradenej istiny pôžičky vo výške 1. 083, 04 eur a neuhradených zmluvne dohodnutých úrokov vo výške 9,33 eur, a nakoľko sa žalovaný s peňažným plnením dostal do omeškania, tak žalobcovi priznal zákonný ročný úrok z omeškania, ktorého výška je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ak vzťah vznikol po 01. 02. 2013. Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 C. s. p. a vecne tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu strany vo veci, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako i z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a navrhol ho zmeniť a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. S poukazom na ust. § 51, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a § 657 Občianskeho zákonníka uviedol, že medzi spoločnosťou Zinc Euro,a.s. (právny predchodca žalobcu) a ním bol na základe Rámcovej zmluvy - dlžník založený záväzkový vzťah, ktorý je vzhľadom na povahu účastníkov vzťahom spotrebiteľským, keďže spoločnosť Zinc Euro,a.s. pri uzatvorení rámcovej zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela s ním predmetnú zmluvu ako s fyzickou osobou nepodnikateľom, keď spoločnosť Zinc Euro,a.s. len sprostredkovala uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom, ktorý nevystupoval ako podnikateľ, keďže bol označený dátumom narodenia a bydliskom, teda údajmi typickými pre fyzické osoby, čo znamená, že právny vzťah medzi žalovaným ako dlžníkom a investorom je právnym vzťahom mimo rámca spotrebiteľských zmlúv. Poukázal na to, že spoločnosť Zinc Euro,a.s. a investor uzatvorili podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka Rámcovú zmluvu investor - novácia, predmetom ktorej bol záväzok spoločnosti Zinc Euro, a.s. vyhľadať pre investora jednotlivých dlžníkov a obstarat' v mene a na účet investora uzatvorenie zmluvy o pôžičke s dlžníkom, a ktorej súčasťou je aj splnomocnenie investora pre spoločnosť Zinc Euro,a.s., aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila zmluvu o pôžičke a na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky poskytnutej zmluvou o pôžičke. Uviedol, že na základe záväznej žiadosti o pôžičku a rámcových zmlúv v súlade s ust. § 657 Občianskeho zákonníka podpísal investorom zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a záväzok dlžníka peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom vrátiť investorovi, pričom v dobe od uzatvorenia zmluvy o pôžičke vyplatil na účet právneho predchodcu žalobcu poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2. 000 eur a príslušenstvo vo výške cca 500 eur. Poukázal na to, že spoločnosť Zinc Euro,a.s. ako postupník a investor ako postupca v súlade s § 524 Občianskeho zákonníka a článkom 9. bod 2 Rámcovej zmluvy investor - novácia uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej investor postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu zmluvy o pôžičke voči spoločnosti Zinc Euro,a.s., ktorá následne ako postupca a žalobca ako postupník v súlade s ust. § 524 Občianskeho zákonníka uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávky, kde spoločnosť Zinc Euro,a.s. postúpila pohľadávku vzniknutú z titulu vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke a Rámcovej zmluvy - dlžník žalobcovi, a teda právnym titulom, na základe ktorého si žalobca voči nemu pohľadávku uplatňuje, je zmluva o pôžičke, ktorá bola uzatvorená podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka a Rámcová zmluva - dlžník uzatvorená podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka. Záverom konštatoval, že každý investor,

ktorý je zapísaný v zmluve o pôžičke neposkytuje len jednorazovú pôžičku, ale svoje finančné prostriedky zhodnocuje investovaním prostredníctvom spoločnosti Zinc Euro,a.s.

3.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko rozsudok považuje za správny a zákonný po skutkovej, ako aj právnej stránke vyčerpávajúco odôvodnený. Uviedol, že celá obrana žalovaného sa opiera iba o údajné spotrebiteľské práva, avšak v konaní s odkazom na ustálenú judikatúru preukázal, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský spor.

4.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (replika) zotrval na svojom odvolaní a citoval z rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 5Csp/56/2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/22/2021.

5.

Žalobca, ktorému bolo vyjadrenie žalovaného k jeho vyjadreniu doručené dňa 16. 01. 2024, sa k nemu nevyjadril.

6.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. februára 2024 podľa ust. § 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany upovedomené zákonným spôsobom.

7.

Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadnuc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1. 092, 37 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 1. 083, 04 eur odo dňa 03. 11. 2020 do zaplataenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9.

Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

10.

K odvolacej námietke žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ako zo skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

11.

Podstata odvolacej argumentácie žalovaného spočíva v tvrdení, že záväzkový vzťah medzi ním a spoločnosťou Zinc Euro,a.s. (právny predchodca žalobcu) bol založený na základe Rámcovej zmluvy - dlžník, ktorý je vzhľadom na povahu účastníkov vzťahom spotrebiteľským, nakoľko spoločnosť Zinc Euro,a.s. konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti pri uzatváraní predmetnej zmluvy so žalovaným, ktorý je fyzická osoba, nepodnikateľ.

12.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný Žiadosťou o pôžičku zo dňa 20. 04. 2018 požiadal sprostredkovateľa spoločnosť Zinc Euro,a.s. (v takomto tvare je táto obchodná spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri pri Mestskom súde Bratislava III, pozn. odvolacieho súdu) o poskytnutie pôžičky v sume 2. 000 eur s dobou splatnosti 48 mesiacov a rovnako dňa 20. 04. 2018 uzavrel žalovaný so spoločnosťou Zinc Euro,a.s. Rámcovú zmluvu - dlžník, predmetom ktorej bol záväzok spoločnosti Zinc Euro,a.s. vyhľadať pre žalovaného jednotlivých investorov a obstaráť v mene a na účet žalovaného uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom (bod 1. 1 Rámcovej zmluvy - dlžník). Záväzkový vzťah medzi investorom a spoločnosťou Zinc Euro,a.s. bol založený na základe Rámcovej zmluvy investor - novácia, predmetom ktorej bol záväzok spoločnosti Zinc Euro,a.s. vyhľadať pre investora jednotlivých dlžníkov a obstaráť v mene a na účet investora uzatvorenie zmluvy o pôžičke s dlžníkom, a ktorej súčasťou je aj splnomocnenie investora pre spoločnosť Zinc Euro,a.s., aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila zmluvu o pôžičke a na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky poskytnutej zmluvou o pôžičke, pričom na základe tejto zmluvy potom spoločnosť Zinc Euro,a.s. sprostredkovala uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom označeným dátumom narodenia a bydliskom a následne jednotliví investori uzatvorili so žalovaným Zmluvu o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a záväzok dlžníka peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom vrátiť investorovi s tým, že podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka postúpili jednotliví investori svoje splatné pohľadávky voči žalovanému na spoločnosť Zinc Euro,a.s., ktorá ich následne postúpila na žalobcu.

13.

Predmetom odvolacieho konania je teda posúdenie, či záväzkový vzťah vyplývajúci jednak z Rámcovej zmluvy - dlžník, ako aj z uzatvorených Zmlúv o pôžičke medzi žalovaným, ako dlžníkom, a jednotlivými investormi, ako veriteľmi, je svojím obsahom vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

14.

V konaní pred prvoinštančným súdom bolo preukázané, že zmluvy o pôžičke uzatvárali jednotliví investori ako fyzické osoby, v ktorých boli identifikované pod špecifickým identifikačným kódom, pričom všetci boli zastúpení spoločnosťou Zinc Euro,a.s., rovnako ako žalovaný. Z listinných dôkazov predložených obchodnou spoločnosťou Zinc Euro,a.s. teda Rámcových zmlúv - investor, vyplýva, že

každej fyzickej osobe - investorovi je priradený jedinečný identifikačný kód, pod ktorým každá z fyzických osôb uzatvára jednotlivé zmluvy o pôžičke s dlžníkmi. Z Rámcovej zmluvy - dlžník je rovnako zrejmé, že dlžníkovi je priradený jedinečný identifikačný kód, pod ktorým následne uzatvára jednotlivé zmluvy o pôžičke, z čoho bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že v posudzovanej veci uzavrel žalovaný zmluvu o pôžičke ako fyzická osoba, ktorá sa riadia príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a ako správne uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, tento právny názor je už v judikatúre ustálený (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Ndc 11/2018 zo dňa 21. 01. 2019).

15.

Odvolačný súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného v podanom odvolaní, že každý investor neposkytuje len jednorazovú pôžičku, ale svoje finančné prostriedky zhodnocuje investovaním prostredníctvom spoločnosti Zinc Euro,a.s., ktorej je členom, čím dochádza k obchádzaniu zákona, nakoľko porovnaním predloženého výpisu z Obchodného registra SR spoločnosti Zinc Euro,a.s. (č. l. 163 a nasl. súdneho spisu) a zoznamom investorov, s ktorými žalovaný uzatvoril jednotlivé zmluvy o pôžičke, je zrejmé, že ani jeden z týchto investorov nevykonáva a v minulosti ani nevykonával žiadnu funkciu v spoločnosti Zinc Euro,a.s. a ani nebol jej členom.

16.

K rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/22/2021, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 5Csp/56/2018, na ktorý vo svojej replike poukázal žalovaný, odvolací súd uvádza, že nie je na prejednávaný prípad aplikovateľný. Krajský súd v Košiciach v predmetnom rozhodnutí uviedol, že ak súd dospeje k úsudku, že nie je úplne jasné, či bola zmluva uzavretá na osobné alebo na podnikateľské účely, dotknutá zmluvná strana sa musí považovať za spotrebiteľa, ak vo všeobecnom kontexte zmluvy neprevažuje podnikateľský účel, a to s ohľadom na všetky okolnosti a dôkazy, ktoré mal súd k dispozícii. Uvedená situácia ale v prejednávanom spore nenastala, nakoľko, ako bolo uvedené už vyššie, jednotlivé zmluvy o pôžičke uzatváral veriteľ ako fyzická osoba a dlžník ako fyzická osoba, teda dva nepodnikateľské subjekty. Odvolací súd poukazuje aj na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení zo dňa 21. januára 2019, sp. zn. 2Ndc 11/2018, že „peer to peer“ pôžičky vznikli na základe myšlienky, že na jednej strane existuje veľké množstvo ľudí, ktorí potrebujú peniaze a nedostanú bežné bankové pôžičky a na druhej strane existujú ľudia, ktorí pre svoje peniaze hľadajú zaujímavé investičné príležitosti, ktoré im banka neponúka. Spárovanie ponuky a dopytu cez internetový portál im tak môže priniesť prospech v podobe výhodného úročenia obom stranám. Princíp je jednoduchý, potencionálny dlžník a investor sa najprv zaregistrujú na webových stránkach administrátora (sprostredkovateľa) a následne je v zozname aukcie zverejnený návrh žiadateľa o pôžičku (požadovaná suma, maximálna úroková sadzba, doba splatnosti, účel, informácie o finančnej minulosti a zaistení úveru) a investori na ňu reagujú. Z reakcie si žiadateľ vyberie jedného alebo viacej investorov a spolu potom uzavrujú úverovú zmluvu. Samotný pohyb peňazí a administrácia pôžičky prebieha cez administrátora, ktorý od oboch strán inkasuje za svoje služby poplatky. Aj keď je možné si touto cestou požičať až stotisíc eur, nevzťahuje sa na P2P pôžičky zákon o spotrebiteľskom úvere. Ide tu totiž o pôžičku medzi fyzickými osobami a jej poskytovanie sa riadi Občianskym zákonníkom“.

17.

Odvolačný súd sa zo všetkých uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúceho všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa aj správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením vecí, a nakoľko žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, keď iba zopakoval svoje tvrdenia z prvoinštančného konania, ohľadne ktorých však súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie, a keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje odpovede na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní a odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

18.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi, plne úspešnému v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).